

ת"פ 72239/01/20 - מדינת ישראל נגד אוקלנד עסקים בע"מ, אמג'ד אבו קנדיל

בית הדין האזורי לעבודה נצרת

ת"פ 72239-01-20

לפני:

כב' השופטת רויטל טרנר

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד יוסי עטון

-

הנאשמים:

אוקלנד עסקים בע"מ
אמג'ד אבו קנדיל
ע"י ב"כ: עו"ד מוטי לוי

החלטה

1. מונחת לפני בקשת לגילוי חומרים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**).

רקע עובדתי

2. ביום 30.1.20 הוגש נגד הנאשמים כתב אישום המייחס להם שלושה פרטי אישום. לפי עובדות האישום הראשון, נאשמת 1 היא חברה בע"מ שעיקר עיסוקה הוא אספקת עובדים לפירוק בשר (להלן: **הנאשמת או החברה**). נאשם 2 שימש כבעלים ומנהל כללי של החברה (להלן: **הנאשם**) (החברה והנאשם יקראו יחד **הנאשמים**). בביקורת שנערכה על ידי משרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים נמצא כי בחודשים ינואר עד אוגוסט 2018 סיפקו הנאשמים שירותי כח אדם לשתי חברות, חברת בלדי וחברת ש.ח שינוע בע"מ (להלן: **מזמינות השירות**), ללא שהיה בידי הנאשמים היתר לכך. בגין מעשים אלו יוחסה לחברה עבירה לפי סעיפים 2(א) ו-20(א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו-1996 (להלן: **החוק**), ולנאשם יוחסה עבירה לפי סעיפים 2(א) ו-20(א) לחוק, ועבירה לפי סעיף 21 לחוק שעניינה הפרת חובת פיקוח.

3. לפי עובדות האישום השני, במהלך שנת 2018 לא שילמה החברה לשישה עובדים שכר מינימום. בגין מעשה זה יוחסה לחברה עבירה לפי סעיפים 2 ו-14 לחוק שכר מינימום, ולנאשם עבירות לפי סעיפים 2 ו-

- 14 לחוק שכר מינימום ועבירה לפי סעיף 15 לחוק שכר מינימום- אחריות מנהלים.
4. לפי עובדות האישום השלישי, הנאשמים לא מסרו לאחד מהעובדים תלושי שכר בחודשים 3-4/18. בגין עבירה זו יוחסה לחברה עבירה לפי סעיף 24(א) ו- 25ב(א)(1) לחוק הגנת השכר, ולנאשם עבירה זהה, ועבירה נוספת לפי סעיף 26 לחוק הגנת השכר בגין אחריות נושא משרה בתאגיד.
5. מעת לעת הדיונים נדחו בשל ניסיונו של הנאשם להסדיר את ייצוגו, ללא הצלחה.
6. ביום 24.1.21 התקיים דיון בפני כבוד הנשיא שוורץ, שקבע כי אין לדחות את ישיבת ההקראה בשל חלוף הזמן מהגשת כתב האישום והקריא לנאשם את כתב האישום. בתגובה לכתב האישום כפר הנאשם במיוחס לו, והתיק נקבע לישיבת הוכחות, בפני מותב זה.
7. ביום 8.7.21 ביקש הנאשם מינוי סנגור ציבורי. הבקשה התקבלה וביום 1.9.21 הורה בית דין לסנגוריה הציבורית למנות לנאשמים סנגור ציבורי.
8. ביום 18.1.22 ביקשו הצדדים לדחות את מועד הדיון לצורך מיצוי משאת ומתן ביניהם, אשר לא צלח.
9. ביום 15.4.22 הגיש הנאשם באמצעות בא כוחו בקשה **לביטול האישום הראשון** מחמת הגנה מן הצדק. לטענתו מתקיימת אכיפה בררנית היות ולא הוגשו כתבי אישום נגד מזמינות השירות או נגד מנהליהן, כאשר לשיטתו מעשיהם חמורים ממעשי הנאשמים. עוד נטען להפליה ככל וננקטו נגד מזמינות השירות רק הליכים מינהליים.
10. ביום 19.6.22 הגישה המאשימה את תגובתה וטענה כי אין בסיס לטענות הנאשם היות וביום 30.7.19 הוגש נגד חברת בלדי ומנהליה כתב אישום בגין הפרת החוק, וביום 16.8.19 הוגש כתב אישום נגד חברת ש.ח ומנהליה בגין הפרת החוק.
11. ביום 20.6.22 הגיש הנאשם בקשה ובה ביקש את כתבי האישום, הפרוטוקולים, וכל החומר מאותם ההליכים. ביום 29.6.22 התנגדה המאשימה לבקשה, שכן לטענתה מדובר בבקשה כללית שאינה מנומקת משפטית. כך גם טענה כי עומדת לה חזקת תקינות המנהל, לרבות במידע שיוצא תחת ידיו.
12. ביום 3.7.22 התקיים דיון במסגרתו הציגה המאשימה בפני בית הדין את כתבי האישום שהוגשו נגד המזמינות והבהירה כי נגד חברת בלדי לא הוגש כתב אישום היות והעבירה התיישנה.
13. ביום 5.7.22 הגיש הנאשם בקשה לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ, לרבות כתבי אישום שהוגשו נגד המזמינות, כל החומר מההליכים המשפטיים שהתנהלו נגדם, רישום פלילי של עדי תביעה, ורשימת חומר חקירה. כמו-כן ביקש הנאשם להעביר את הדיון בחומר בחקירה לשופט אחר לפי הוראות סעיף 74 לחסד"פ.
14. ביום 19.7.22 הגישה המאשימה את תגובתה לבקשת הנאשם, וטענה כי יש לדחות את בקשתו של הנאשם כפי שיפורט בהמשך.
15. ביום 6.12.22 התקיים דיון בפני כבוד השופטת תלחמי סוידאן, ולאחר שהצדדים טענו את טיעוניהם,

ניתנה החלטה לפיה הנאשם יודיע האם הוא עומד על הבקשה לחומר חקירה. ביום 7.12.22 הודיע הנאשם כי לא יעמוד על בקשתו לקבל רישום פלילי של העדים ורשימת חומר חקירה אשר מצוי בידיו. עם זאת הודיע הנאשם כי הוא עומד על בקשתו לקבל את כתבי האישום שהוגשו נגד מזמינות השירות ביחס לאישום הראשון, ואת כל החומר מההליכים המשפטיים שהתנהלו נגד מזמינות השירות. כמו כן הסכים הנאשם כי המסגרת המשפטית הרלוונטית היא לפי סעיף 108 לחסד"פ, ומכאן הבקשה שלפנינו.

16. ביום 8.12.22 הגיש הנאשם בקשה לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 108 לחסד"פ, וצמצם את בקשתו לכתב האישום נגד חברת ש.ח שינוע בע"מ, הפרוטוקולים של ההליך, העתק מההסדר המותנה שנערך וכל חומר רלוונטי אחר. ביום 18.12.22 התנגדה המאשימה לבקשה, כפי שיפורט בהמשך. בהמשך השלימה המאשימה את טיעוניה, כפי שיפורט בהמשך, והתיק הועבר למתן החלטה.

טענות הצדדים

17. הנאשם טוען כי מזמינות השירות הן המעסיקות של העובדים, ולכן הנאשמת אינה חברת כח אדם. לחילופין טוען הנאשם כי אם המאשימה סבורה שהנאשמת הינה חברת כח אדם אזי היה עליה להגיש נגד המזמינות ונגד מנהליהן כתבי אישום לפי סעיף 10 לחוק. לטענתו היות והמאשימה הצהירה כי לא הוגש כתב אישום נגד חברת בלדי מחמת התיישנות, הוא עומד על בקשתו לקבל את כתב האישום המקורי שהוגש נגד חברת ש.ח שינוע בע"מ, העתק מהפרוטוקולים של ההליך, העתק מההסדר מותנה וכל חומר רלוונטי אחר.

18. מנגד המאשימה טוענת כי יש לדחות את הבקשה, היות ומדובר בבקשה שחוזרת על עצמה, שכן הוגשה במסגרת בקשה כללית (20.6.22), והבקשה לפי סעיף 74 (06.12.22). נטען כי דיון נוסף מעכב את ההליך ולו רק מטעם זה יש לדחות את הבקשה. כמו-כן מפנה המאשימה להחלטתו של בית דין זה מיום 15.4.22 לפיה בית הדין המליץ לנאשמים לבחון בשנית את בקשתם לביטול האישום. בנוסף חוזרת המאשימה על טיעוניה כי הוגשו כתבי אישום נגד שתי מזמינות השירות, והיא מפנה לת"פ 72514-07-19 ולת"פ 38729-08-19, כתבי אישום שהוצגו בפני בית דין זה.

19. כמו-כן טוענת המאשימה כי הנאשמים לא כלולים בכתב האישום של חברת בלדי בשל בתקופת ההתקשרות ושיקולי התיישנות, שכן במועד הגשת כתב האישום מושא הליך זה, העבירה נגד חברת בלדי התיישנה ולכן לא הוגש נגדה כתב אישום בגין ההתקשרות עם הנאשמים. בנוסף נטען כי אין לערוך השוואה בין עניינן של מזמינות השירות לנאשמים, שכן למזמינות מיוחסות עבירות מסוג חטא בעוד לנאשמים עבירות מסוג עוון. כמו-כן טוענת המאשימה לחזקת תקינות המנהל, לפיכך על הטוען כי נפל פגם בהתנהלותה מוטל נטל הראייה, וכי ככלל אינה נוהגת לתת העתק מכתבי האישום משיקולי מדיניות, ודי בכך שהוצגו בפני בית דין זה. ביחס להסדר מותנה טוענת המאשימה כי מדובר בחומר חסוי, אולם ניתן למצוא את תנאי ההסדר באתר משרד העבודה, לפיכך לכל היותר יש למסור לנאשמים את מספר התביעה שאותו ניתן להזין במרשתת. ביחס לדרישה לקבלת העתק מכל חומר התביעה, נטען כי מדובר בבקשה כללית ולכן דינה להידחות.

מסגרת נורמטיבית

20. סעיף 108 לחסד"פ קובע כי "בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".
21. בעפ"א (ארצי) 32451-09-17 אופקים א.ג. בע"מ - מדינת ישראל (12.04.2018) הוסבר טיבו של סעיף 108 לחסד"פ: "לאחר שהחלה פרשת ההוכחות, ובמיוחד כאשר מדובר בחומר שאינו ליבו של האישום, ולא מצוי בידי התביעה, מוסמך בית המשפט להורות על הגשת נתונים ומסמכים בהתאם לסעיף 108". בעפ"א (ארצי) 23777-02-19 מדינת ישראל - דוד ויוסף אוכל רחוב בע"מ (07.04.2019) (להלן: פסק דין דוד) קבע בית הדין הארצי כי בקשת חומר לצורך טענת אכיפה בררנית ידון לפי סעיף 108 לחסד"פ: "באשר לדרך הדינית לדון בבקשה להעברת חומרים שנאשם טוען שהוא נזקק להם לשם הגנתו, כגון נתונים סטטיסטיים לגבי מדיניות האכיפה, והכל לשם ביסוס אפשרי של טענה לאכיפה בררנית. בעניין וייס צוין כי הדרך הטבעית לבקש מסירה חומר כזה (המחייב, לעתים, שעות עבודה רבות של הכנה וליקוט) נטועה בסעיף 149(10) יחד עם סעיף 108 שעניינו המצאת מסמכים ומוצגים...".
22. ע"פ (ארצי) 16393-12-13 מדינת ישראל - אלירן דואב (09.09.2015) (להלן: פסק דין דואב) דן בטיבה של הטענה לאכיפה בררנית: "אכיפה בררנית היא כאמור אחד הביטויים של טענת ההגנה מן הצדק היא "אכיפת הדין נגד אדם אחד והימנעות מאכיפתו נגד אחרים - כאשר מדובר במקרים דומים", והיא יכולה לבוא לידי ביטוי בשני אופנים: "הראשון, החלטה להעמיד לדין רק חלק מן המעורבים בפרשה נדונה; השני, החלטה להעמיד לדין בשעה שבפרשות אחרות שעניין דומה לא הוגשו כתבי אישום". המשותף לשניהם הוא כי "סמכות האכיפה הופעלה נגד אחד ולא נגד אחרים, ללא כל טעם טוב להבחנה ביניהם" (ראו בעניין פרץ בפסקה 23, וראו שם הדין רחב היריעה בנושא האכיפה הבררנית). אכיפה חלקית תחשב לאכיפה בררנית, וככזו, לאכיפה פסולה". כמו-כן עמד בית הדין הארצי על סדרי הדין ונטלי ההוכחה בדיון בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ: "כאן המקום להדגיש כי גם לרשות המנהלית שבידה מופקדת הסמכות להגיש כתבי אישום כמו לכל רשות מינהלית אחרת, עומדת חזקת התקינות המינהלית, לפיה היא מוחזקת כמי שפעלה כדין בהגישה את כתב האישום, וזאת כל עוד לא הוכח אחרת. על הטוען אחרת, הוא הנאשם שבפיו טענה לאכיפה בררנית, מוטל הנטל לנסות ולסתור את החזקה "ולהוכיח כי בוצעה לכאורה הבחנה לא ראויה בין מי שנתונים הרלוונטיים שווים. משעה שהוצג בסיס ראיתי כאמור, מתערערת חזקת התקינות והנטל יעבור אל כתפי הרשות המינהלית, אשר תתבקש להוכיח כי האכיפה - אף שהיא נחזית בררנית על-פני הדברים - התבססה על שיקולים עניינים בלבד, שיש להם משקל מספיק כדי לבסס עליהם את החלטתה" (עניין פרץ בפסקה 38, ההדגשה שלי ר.ר.; וראו עניין זקין בעמ' 308; ע"פ 3215/07 פלוני נ' מדינת ישראל (4.8.2008) (בפסקה 37)). ככל שימצא המותב הדן בטענה בדבר אכיפה בררנית כי די בתשתית הראייתית הלכאורית הראשונית שהניח הנאשם לפניו כדי להעביר את הנטל משכמו אל שכם התביעה כאמור לעיל, ובמסגרת תשובת המאשימה, יוכל בית המשפט להשתמש בסמכות כפי שהיא נתונה לו בסעיף 108 לחסד"פ ולהורות על הגשת נתונים ומסמכים, והכל בהתאם לנסיבות המקרה כפי שנפרשו לפניו". כלומר, הנטל הראשוני הוא על

הנאשם להציג תשתית עובדתית אשר יש בכוחה לסתור את חזקת תקינות המנהל, ורק לאחר שהציג תשתית עובדתית ראשונית, יוכל בית הדין לדון בבקשתו לחומרים לפי סעיף 108 לחסד"פ, וליתן צו ככל הנדרש. רק לאחר מכן יידונו טענותיו של הנאשם באכיפה בדרנית.

23. ביחס לרמת ההוכחה הנדרשת הסביר בית הדין הארצי בפסק דין **דואב כי "שעה שמדובר בטענת אכיפה בדרנית תוך הפליה בהגשת כתב האישום, אל לו לבית המשפט "להכביד ידו" על הטוען, בדרישה לרמת הוכחה גבוהה מן המידה, לצורך העברת הנטל לכתפי הרשות להוכחת תקינות פעולתה"**

דין והכרעה

24. לאחר עיון בטענות הצדדים הגעתי לכדי מסקנה לא נותרו מחלוקות רבות בין הצדדים, וכי יש לאפשר את גילוי המסמכים באופן חלקי כפי שיפורט להלן.

25. המאשימה טוענת כי מדובר בבקשה שכבר הוגשה ונדונה בתחילת ההליכים. אולם, יש חשיבות לכך שבקשות לעיון במסמכים תידונה במסגרת הדיונית והמשפטית הנכונה, לכן לא מצאתי פגם בהתנהלות הנאשם בהקשר זה. כמו כן, התברר ביחס לחברת בלדי כי אין מדובר באותה מסכת עובדתית הנוגעת לנאשמים בעניינו, וכי לא הוגש כתב אישום (בתמונת ראי) משום שהעבירה נגד חברת בלדי התיישנה, וכך גם התברר ביחס לחברת ש.ח שינע בע"מ כי עניינה הסתיים בהסדר מותנה, לכן התקשינו לקבל את אמירת המאשימה כי מדובר בבקשות חסרות כל בסיס.

26. לגופו של עניין, בפסק דין **דוד** קבע בית הדין את המסגרת הדיונית לפיה יש לדון בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ:

"דין בבקשה לקבלת נתונים ומסמכים תהיה על פי סעיף 108. בית הדין יאפשר לצדדים לטעון את טענותיהם בדבר העברת המסמכים והנתונים. בדיון זה יתייחסו הצדדים לרלוונטיות החומרים שביקשו הנאשמים מידי המדינה לטענותיהם בדבר אכיפה בדרנית, לפגיעה בצדדים שלישיים ולעלויות הפקת הנתונים למדינה. לאחר מכן, יהיה על בית הדין לאזן בין הגורמים הללו ובין זכות המשיבים להתגונן וביכולתם של המסמכים והנתונים שאותם הם דורשים לבסס הגנה שכזו.

בסופו של דיון זה יכריע בית הדין האם על המדינה להמציא לידי את החומרים והנתונים המבוקשים. היה ויחליט כאמור, יקבל באופן ישיר את מסמכי ונתוני הרשות לידי ויצרפם לתיק המוצגים בהליך".

27. ביום 6.12.22 התקיים דיון בפני כבוד השופטת תלחמי סוידאן כאמור, במהלכו טענו הצדדים את טיעוניהם ביחס לחומרים המבוקשים. הגם שהדיון חסה תחת סעיף 74 לחסד"פ, הרי שמבחינה מהותית, אלו הטענות שהעלו במסגרת הבקשה מושא החלטה זו:

"ב"כ המאשימה: אני מציג לבית הדין את שני כתבי האישום נגד שתי המזמינות הרלוונטיות. מדובר בעבירות של התקשרות, אחד מהם הסתיים בהסדר מותנה, של בלדי, והאחר ככל הנראה גם הסתיים בהסדר מותנה, שני ההליכים הנוגעים לשתי המזינות הסתיימו וככל הנראה שניהם בהסדר מותנה. אני יודע כי טיפלנו רק בבלדי ואני יודע שזה הסתיים בהסדר מותנה, באחר יש לי את האישור שהתיק

הסתיים בחזרה מכתב אישום כמקובל בהסדרים מותנים. לשאלת בית הדין, אני משיב כי לא התנהלו ראיות הסדר מותנה הוא לפני הראיות. התקיים הליך בפני שופט שהגענו אליו ואמרנו לו שיש הסדר מותנה, לא היו עדויות, הנאשמים מקבלים טפסים של הצהרות והתחייבויות לחתימה ולאחר שהם עומדים בכל הכללים ומציגים את כל המסמכים, המדינה חוזרת בה מכתבי האישום. כך נעשה בשני המקרים הללו. לגבי מקרה אחד אני אומר בוודאות ולגבי המקרה השני הייתה חזרה מכתב אישום אין לי אישור שאכן היה שמה הסדר מותנה. כל מה שפירטנו בתגובה הועבר, הבקשה גם מובן זה היא מאוד כללית. היום שאנו למדים שמדובר בסעיף 74, אני לא בטוח שמדובר בחומר שהוא רלוונטי והוא חומר חקירה, כנ"ל כתבי האישום. כתבי האישום שחברי מבקש הם לא חומרי חקירה. אציין כי אין לנו בקשה לפי סעיף 108.

ב"כ הנאשם: הטענה של חברי זה מה שהוא אומר, אבל בית הדין צריך להיכנס ולבדוק. בהנחה שלא התקיימו עדויות, אני מבקש לראות את הפרוטוקולים של אותם נאשמים. גם אם היום נאמר שלא היו עדויות, בהליך העיקרי נמסרו שתי גרסאות לעניין הזה, שבהתחלה אמרו שהיו כתבי אישום ואחר כך אין, ואחר כך הסתבר כי אחד מכתבי האישום התיישן וכי זאת עבירה מסוג חטא. אם חברי היום יצהיר לפרוטוקול שבכל הנוגע לאוקולנד לא הוגש כתב אישום זה מספיק מבחינתי לבסס את האפליה.

ב"כ המאשימה: אני אמרתי מזמן בדיון מיום 3.7.22, שלגבי בלדי לא הוגש כתב אישום בכל הנוגע לעבירה מושא הליך זה בשל התיישנות העבירה. מדובר בעבירה מסוג חטא, שעבירה מסוג זה מתיישנת תוך שנה.

ב"כ הנאשם: אני מבקש לדעת האם בעניין בלדי ואני מבקש שבית הדין יבדוק את זה, האם התנהלה חקירה נפרדת בנוגע לעבירה שלהם. יש לי את החומר שהועבר אלינו, השאלה אם התנהל תיק נפרד על העבירה של בלדי. האם בעניין אוקולד יש לחברי או ברשות המדינה תיק חקירה נוסף מעבר לחומר שהועבר לנו, אם אין אז אין".

28. לאחר מכן הגיש הנאשם בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ ביחס למזמינת השירות ש.ח שינוע. הנאשם ביקש את כתב האישום הראשון שהוגש נגד ש.ח שינוע, העתק מהפרוטוקולים של ההליך, העתק מההסדר המותנה שנערך בעניינה, וכל חומר רלוונטי אחר שנוגע להליך שננקט כנגדה. ביום 18.12.22 העלתה המאשימה את טיעוניה על הכתב, וביקשה לדחות את בקשת הנאשם, שכן לטענתה הגישה נגד חברה זו כתב אישום בו יוחסה לה עבירה זהה לעבירה שהוגשה נגד הנאשם בעניינו, וכי די בהצהרתה כדי לדחות את הבקשה. ביום 19.12.22 הורה בית הדין לצדדים להשלים את טיעוניהם לעניין זה. לפיכך ביום 22.12.22 השלימה המאשימה את טיעוניה ביחס לבקשה לפי 108 לחסד"פ, וחזרה על טיעוניה מיום 18.12.22, והוסיפה טיעונים ביחס לרישום פלילי של ע"ת. אולם משעה שהנאשם זנח טענתו ביחס לסוגיה זו, לא נדרש לה. לאחר שהצדדים השלימו את טיעוניהם, התיק הועבר למתן החלטה זו. ההליכים שפורטו לעיל עונים למעשה על המתווה הדיוני המתואר בפרשת דוד.

29. הנאשם כאמור מבקש את כתב האישום המקורי שהוגש נגד ש.ח שינוע, ופרוטוקולים מהדיון אשר הובילו להסדר דיוני. המאשימה בטיעוניה לא הצביעה על סיבה עניינית שמצדיקה שלא להציג את כתב האישום. טענתה של המאשימה כי איננה נוהגת להעביר כתבי אישום משיקולי מדיניות וסיבות נוספות, נטענה באופן כללי ללא שהוצג בפנינו נוהל פנימי כלשהו בעניין זה. מנגד, אני סבורה כי הצגת כתב האישום והפרוטוקולים במהלכם הציגו הצדדים את השיקולים שעמדו בבסיס ההסדר, יכולים להיות רלוונטיים

לביסוס טענה בדבר אכיפה בררנית ומניעת עיוות דין. כך גם אני סבורה שהמצאת המסמכים האמורים אינה דורשת מהמאשימה זמן רב או יכולה להכביד על עבודתה, ולא מדובר בחומר חסוי בפרט כאשר המאשימה הסכימה להעביר את פרטי התיק לצורך הזנתם באתר של משרד העבודה ללימוד תנאי ההסדר. בנסיבות אלו, במלאכת האיזונים, אני סבורה שעל המאשימה להעביר לבית הדין את כתב האישום שהוגש נגד ש.ח שינוע והפרוטוקול הנוגע להצגת ההסדר, וכן תמסור את מספר התביעה שאותו יוכל הנאשם להזין באתר של משרד העבודה, וללמוד על תנאי ההסדר.

30. ביחס לבקשת הנאשם לקבלת העתק של "כל החומר מההליכים המשפטיים", מדובר בבקשה כללית ואין כל פירוט כיצד מסמכים אלו ישמשו להגנתו, ולכן אין לקבל את בקשתו בהקשר זה.

סוף דבר

31. המאשימה תעביר לבית הדין את כתב האישום של ש.ח שינוע, ופרוטוקול מהדיון בו הוצג ההסדר לבית המשפט בעניינה, תוך 5 ימים, ולאחר מכן יחליט בית הדין בדבר גילוי המסמכים.

32. המאשימה תעביר לבית הדין את מספר תיק התביעה לצורך הזנתו באתר משרד העבודה, תוך 5 ימים, ולאחר מכן יחליט בית הדין בדבר גילוי המסמך.

33. הבקשה לקבלת העתק לגבי כל חומר רלוונטי, נדחית.

34. ביום 12.1.22 תדון טענתו של הנאשם בדבר אכיפה בררנית.

ניתנה היום, ח' טבת תשפ"ג, (01 ינואר 2023), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.